

**Халифат-е-Рашида
(Праведния Халифат)**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Халифат-е-Рашида – (Праведния Халифат)

Маулана Атаул Муджеоб Рашед

Реч на Маулана Атаул Муджеоб Рашед, имам на лондонската джамия, произнесена на 26-и юли 2008 г. по повод 42-рото годишно събрание (Джалса Салана) на Мюсюлманско дружество Ахмадия в Обединеното Кралство.

Институцията на Халифата е онази благословена божествена система на напътствия, дадена от Аллах, Възвишения, на една общност от вярващи за тяхното духовно израстване. Значимостта на този божествен дар е като „въжето на Аллах“. Силното му хващане е доказателство за тяхната вяра и гаранция за мир, сигурност и духовно израстване.

Благословеното послание на Халифата е като линията на живота и е източник на истинско вдъхновение. То носи в себе си посланието за духовно извисяване, което приближава вярващия все по-близо и по-близо до Всемогъщия Аллах и му позволява да постигне целта на неговото творение. Без Халифат няма живот, няма радост, нито пък духовност. И под благата сянка на Халифата, ние можем да се наслаждаваме на всички блага на този живот, имайки сигурната гаранция за безкрайните блага в Отвъдното. Халифатът наистина е един неописуем дар. Той е като неизчерпаема мина с блага.

Халифат: Неговото величие и благодат

Темата на Халифата е подробно споменато в *Ayat e Istikhlaf* (Стихът за Халифат) в Глава Ал-Нур от Светия Коран, която в началото рецитирах пред вас. В превод тя гласи:

Аллах е обещал на онези измежду вас (т.е последователите на Хазрат Мухаммад, Мир и благословиите на Аллах на душата му), които вярват и които вършат добри дела, че Той непременно ще ги направи Наследници на земята, така както Той е направил Наследници измежду онези, които са били преди тях; и че Той наистина ще установи за тях тяхната вяра, която Той е избрал за тях; и че Той наистина ще им даде в замяна сигурност и мир след техния страх: те ще се кланят на Мен и те няма да приобщават нищо към Мен. А онези, които проявят неблагодарност след това, именно те ще бъдат непокорните.

И съблюдавайте Молитвата, плащайте си данъка Закат и се подчинявайте на Пратеника, за да може да получите милост. (Глава 24: Стих 56).

Този стих съдържа най-прекрасното послание. В него Възвишеният Аллах дава ясно обещание за възцаряване на Халифат за обществото на вярващите и го свързва с вярата и добрите дела. Цитирани са два велики благодата на Халифата: трайно

установяване на религия и превръщане на състоянието на страх в състояние на мир. Споменава се и, че възвишените цели и сладките плодове на Халифата са също двупластови – преклонение пред Бог и Единство на Бог.

Какво е Халифат?

Буквално Халифат означава наместничество и приемственост. Светият Коран споменава този термин в три различни значения. Съобразно темата на речта ми, ще се концентрирам върху значението ѝ на наместник на пророк и негов наследник.

Обещаният Месия (мир на душата му) казва:

„Халиф означава наследник, който възражда вярата. Тези, които идват на мястото на пророците за да разпръснат стелещия се мрак след тяхната ера, се наричат халифи.“ (*Малфузат, Том 4, стр. 383*)

Нуждата от Халифат

Във връзка с необходимостта и мъдростта, която се крие зад институцията на Халифата, Обещаният Месия (мир на душата му) казва:

„Наследникът се нарича халиф. Наследник на пророк, в истинския смисъл, може да бъде единствено онзи, който притежава необходимите за това достойнства на базата на сянката ... всъщност, халифът е сянката на пророка. И понеже нито един човек не може да живее вечно, Възвишеният Аллах пожелал да ни даде пророците, които да бъдат едни от най-изтъкнатите и добри сред всички същества на тази земя, и които да бъдат негова сянка до Деня на страшния съд. С тази цел Възвишеният Аллах избрал Халифата, за да може светът никога да не бъде лишен от благословията на пророчеството“. (*Шахадат-ул-Коран, стр. 57 Рухани Хзаин, том 6, стр. 353*)

Пророчество и Халифат

Най-добрият начин, използван от Всемогъщия Аллах за напътстване на човечеството, е чрез посаждане на семето на Божието послание от избраните от Него пророци, за да може дървото на напътствието да започне да расте. Пришествието на пророците всъщност представлява първото въплъщение на Всемогъщия Аллах.

И когато тяхното време на този свят изтече, Аллах още веднъж демонстрира чудото на могъществото Си и прави така щото недовършената работа на пророците да бъде довършена; делото им да бъде продължено и доразвито и да достигане своята кулминация. Това е знак за второто въплъщение на Аллах във формата на Халифат.

Избор на пророк и халиф

Струва си да си припомним, че и двете институции – тази на пророците и Халифата, идват от Бог, но се различават по начина, по който биват избирани. Възвишеният Аллах сам избира пророците, защото във време на потисничество няма общност от вярващи, докато след пришествието на пророка се сформира такава. На обществото, което достатъчно добре изпълни критериите на вярата и добрите дела по виждане на Аллах, се дава възможността, в знак на почит, да изрази мнението си по повод избора на халиф. На повърхността това изглежда като избор, но всъщност то е селекция от Бог. Чистите сърца на вярващите са онези, които със силата и заръката на Възвишения Аллах, са способни да изберат чист човек, който всъщност е предопределен от самия Аллах.

Тук можем да отбележим, че всеки халиф, бидейки представител на Халифата, е халиф на пророка, който си е заминал, а не на халифа преди него. Затова и обикновено на халифите се дава титлата Халифатур-Расул. Съгласно този принцип, всеки халиф в Общност Ахмадия се нарича Халифат-ул-Масих.

Високият статут на Халифа

Посредством пълната си власт, Бог поверява службата Халифат на халифа. Халифът се назначава от Бог и никой няма властта да го освободи от службата му. Бог му помага. Божията помощ е с него във всеки един момент. Бог се превръща в негов Учител и Водач. От Бог той получава религиозно познание и проникновение. Самият Бог посажда любов и привързаност към него в сърцата на хората и тези кръгове на любов и отдаденост се разширяват. Озарен от Божията светлина, той самият се превръща в източник на светлина и бива удостоен с чудото да приема молитви. Да се подчиниш на него означава да се подчиниш на Пророка, чиито Халиф е той. Самото подчинение гарантира свързване на този човек с послушанието пред Бог.

Отличителни черти на Халифат-е-Рашида

Когато Халифат се основава на базата на принципите на Светия Коран, той винаги е праведен Халифат. Хазрат Халифатул Масих II (Аллах да е доволен от него) изброява специалните черти, които отличават Халифат-е-Рашида от другите форми на управление. Накратко те са:

Избор

В Светия Коран Аллах казва:

Наистина, Аллах ви заповядва да върнете повереното ви на онези, на които то принадлежи ... (Глава 4: Стих 59)

Халифат -е-Рашида се избира и Всемогъщият Аллах оставя метода на избор отворен за вярващите.

Шариа

Халифът е подвластен на Шариата (закона). Той може да не се съобрази със съветниците си, но не може да пренебрегне Шариата. И така въпреки че е глава, той няма абсолютна свобода.

Съветване

В допълнение към властта на Шариата, халифът е и обект на съветване. По всички важни въпроси халифът е задължен да се съветва със своите колеги и да се вслушва в техните съвети доколкото това е възможно. Крайното решение го взема той с Божията помощ.

Морал

Освен законите на Шариата и изискването за съветване и тъй като халифът е религиозен глава и води на задължителните молитви, той е морално и подсъзнателно длъжен да върви по праведния път. Това обаче не се отнася за политическите лидери, било то избрани или не.

Равенство

Халифът има същите човешки права, дадени от Исляма, като своите събратя. При другите владетели в света не е така. Халифът може да осигури правата си чрез юридическата система, точно както хората могат да получат правата си от него посредством същия процес.

Халифът има по-малко право на грешки

Бидейки част от божествения механизъм, халифът има ограничено право да прави големи грешки, които могат да доведат до катастрофални последствия. В такива ситуации той е подпомаган от Бог, който му помага и срещу неприятелите. Той е онзи, който се радва на Божията помощ. Това уникално състояние не е присъщо за нито един друг водач.

Аполитичен

Халифът не е свързан с нито една политическа партия и неговата позиция е тази на бащата. Затова и не му е позволено да има пристрастия към която и да е партия. Аллах казва: „*Когато съдите между хората, съдете със справедливост*” (Глава 4: Стих 59),

т.е. човек в позицията на халиф трябва да упражнява тотална справедливост, без оглед на индивид или партия. (*Ал-Фуркан, Издание Халифат, юли 1958 г.*)

Халифат-е-Рашида I

Всемогщият Аллах е дал отчетливо и категорично обещание за установяване на духовна система на водачество измежду общността от вярващи. На базата на това Божествено обещание, Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му) обяснява този вечен принцип:

„Пророчеството винаги е последвано от Халифат.“

(*Kanzul-'ummaal, al-faslul awwal fi ba'd khasa'is-il anbiyaa. Tom 11, str. 476*)

И още той казва:

„Халифатът след него ще бъде установен на базата на правилото за Пророчество, придържайки се към същите ценности.“ (*Муснад Ахмад, Mishkatul Masabih, kitabur-riqaaq, baabul-indhar wat-tahdheer, стр. 1479, Хадис 5379*)

Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му) очертава и работата, която трябва да бъде свършена от неговите наследници.

Той казва:

„О, Аллах, смили се над моите наследници, които ще дойдат след мен да доведат моите слова и практики до другите хора и да ги научат на тях“. (Джами' Ас-сагир от „Аламах Суюти, Том 1, стр. 60)

Тези два хадиса хвърлят светлина върху фундаменталния принцип, че Халифатът в своята същност представлява продължение на мисията на пророка. Целите и задачите на Халифата и Пророчеството остават същите.

По този повод Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му) казва:

„Установеният веднага след мен Халифат ще продължи тридесет години“. (*Mishkatul Masabih, Kitabul Fitan, Babul Malaham, стр.1484 Хадис 5395*)

Подчертавайки значимостта на този период, той казва:

„Следвайте моите стъпки и тези на Хулафа-е-Рашедин, които ще бъдат изцяло направлявани по правия път“. (*Муснад Ахмад*)

Тези пределно ясни пояснения не оставят абсолютно никакво съмнение за това, че системата на Халифата е следвало да бъде установена след кончината на Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му) и че ще се явят хора, които ще бъдат нейно духовно възплъщение. Точно така и станало. Хазрат Абу Бакр Сиддик, Хазрат Умар бин Ал-Хатаб, Хазрат Усман бин Аффан и Хадхрат Али бин Талиб (Аллах да е доволен от тях) са съответно избрани за халифи. Общата продължителност на техния Халифат е тридесет години. Този период е познат и наречен Халифат-е-Рашида, Праведния Халифат.

Особености

Интересно и вдъхновяващо е да отбележи, че първата ера на Халифат-е-Рашида има няколко уникални особености. Например, този период е тясно свързан с благословения период на Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му). Той започва веднага след тъжната му кончина и като такъв той се явява най-първото възплъщение на даденото в Светия Коран обещание (Глава 24: Стих 56). Това е период, който Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му) много точно предсказва и дори казва точно колко ще продължи. Освен това, името му идва от словосъчетанието Хулафа-е-Рашедин, използвано от Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му), на подчинението на което той набляга и което споменава заедно със старите си предания. Друга особеност на този период е, че всичките четирима халифи, имали честта да бъдат избрани за наследници, са били не само изтъкнати спътници на Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му), но и от онези, по чието време е дадено радостното известие за рая. Освен това, всичките четирима са имали тясна връзка със Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му). Първите двама са били негови тъстове, а последните двама – негови зетьове. Поне трима от четирима халифи са имали и честта да бъдат споменати от Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му) като негови наследници.

Обобщение

Не мога да навлизам в детайли за благодатите и достиженията на този Халифат, но трябва да спомена, че в този период целият свят е имал възможността да бъде свидетел как мюсюлманите се радвали на обещаните в Светия Коран благословии. По времето на тази благословена ера, славата на Исляма се носела не само на Арабския полуостров, но и по другите краища на света.

Това е епоха на напредък, в който Ислямът достига върховата си точка, като дори и големите му противници били безсилни да му се противопоставят. Такова било величието на Исляма и благоговението на мюсюлманите, че великите империи на крале и императори треперили при самото споменаването на името му и коленичили пред него. Истината е, че през тази златна ера на Праведния Халифат Ислямът достига такава

слава и високопоставеност, че дори и днес когато безпристрастен историк се вгледа в тях, той бива удивен. Той не разбира как обитателите на пустинята на Арабия се превръщат в завоеватели на света. Той не разбира, че това са плодовете на Халифат-Рашида, Праведния Халифат, с който се свързва провидението за триумфа на Исляма.

В очите на Запада

Халифат-е-Рашида е наистина златен период в историята на Исляма. Ученията на Исляма там са точно следвани и прилагани на практика. Халифите, чрез тяхната безрезервна преданост към ценностите на Исляма, тяхното лично благородство и примерно следване на ученията и практиките на Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му), са пример за подражание за всички. Благородството на халифите и техният висок морал е признат дори и от писателите немюсюлмани. Тук ще цитирам само две кратки изказвания на известни историци.

На страница 26 в своята книга „*Империята на арабите*“ генерал лейтенант Сър Джон Глъб пише:

„Абу Бакр и ‘Умар били близки приятели с Пророка и изцяло отдадени в служба на Исляма. Както самия Апостол, те били безразлични към парите и когато получили власт, те продължавали да живеят обикновен селски живот. Облечени в скърпени дрехи от груб вълнен плат, те не преставали да доят козите си така както винаги досега“.

На страница 869 в книгата си „*Залез и упадък на Римската империя*“ Едуард Гибън пише:

„Историк, който прави съпоставка на четиримата халифи и чиято ръка не е разклатена от предразсъдъци, спокойно ще признае, че тяхното поведение е чисто и достойно за пример; че техният устрем е страстен и вероятно искрен; и че при всичкото богатство и власт, животът им е отдаден на моралния и религиозен дълг“.

Халифат-е-Рашида: Безкрайно блаженство

От първостепенно значение е да стане ясно, че Халифат-е-Рашида е едно безкрайно блаженство. Това ясно личи от стиховете на Светия Коран, думите на Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му) и разясненията на Обещания Месия (Мир на душата му).

Светия Коран:

Нека първо да се обърнем към Светия Коран. В популярния стих на Халифата (Глава 24: Стих 56), Всемогъщият Аллах използва думата *ястахлифанна*. Това означава, че Аллах положително ще установи халифите. Използвания тук израз *ястахлифанна* означава повторение и приемственост. Отнася се за настоящето и за бъдещето. Ето защо

той съдържа обещание, на което е отредено да продължи и в бъдещето. Освен това, използването на наставката *Nun thaqeelah* му придава по-недвусмислен и пророчески смисъл.

Важно е също да се отбележи, че използваната тук дума *минкум* съвсем ясно подчертава приемствеността на тази благодат на Аллах. В буквален превод думата означава „измежду вас“, но е погрешно тя да бъде отнесена само към мюсюлманите от времето на Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му). Всъщност, това е едно постоянно славно обещание на Всемогъщия Аллах, отправено към всички вярващи в Исляма, които истински изпълняват повелите на вярата и добрите дела до края на дните. Би било много глупаво да ограничим това обещание до определен период от време.

Този израз е използван най-малко 82 пъти в Светия Коран. С изключение на няколко специфични случая, той се използва за всички мюсюлмани до Деня на страшния съд.

Ако се вгледаме отново в стиха на Халифата, ще видим, в него че Всемогъщият Аллах прави една аналогия казвайки: „*така както Той е направил Наследници измежду онези, които са били преди тях*“. Знаем, че системата на приемственост продължила близо 1400 години след Хазрат Мойсей (Мир на душата му). Как е възможно в случая на Исляма да се счита, че се свежда само до 30 години? В Светия Коран мюсюлманите са описани като *Kuntum khaira ummatin ukhrijat lin -nas* (вие сте най-добрите хора, въздигнати за доброто на човечеството) (3:111). Всемогъщият Аллах казва на Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му), че голяма е Благодетелността на Аллах към теб (Глава 4: Стих 114). Тези три стиха заедно свидетелстват, че Халифатът е безкрайна благодат за истинските поклонници на Исляма, които изпълняват двете задължителни условия.

Хадис:

Съществува една пророческа и показателна притча на Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му), разказана от Хазрат Худаифа (Аллах да е доволен от него), записана в Муснад Ахмад. Тя гласи:

„Пророчеството ще остане сред вас докато трае волята на Аллах. Тогава той ще го доведе до края му. И тогава ще бъде установен Халифат по правилата на Пророчеството, който ще продължи докато трае волята на Аллах. Тогава той ще го доведе до край. Ще последва потисничеството на кралството (което ще донесе голяма мъка и нещастие на поданиците си). Владичеството му ще продължи докато трае волята на Аллах. Тогава той ще го доведе до край. И след това ще последват тиранични монархии. Тяхното управление ще продължи докато трае волята на Аллах. Тогава Аллах ще ги доведе до техния край. И тогава отново ще се установи Халифат по законите на Пророчеството. И след това Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му) замълча (и не

каза нищо повече) (*Musnad Ahmad, Mishkatul Masabih, kitabur-riqaaq, baabul-indhar wat-tahdheer, страница 1479, Хадит 5379*)

Този проникновен Хадис ясно показва, че след възвестяването на повторното установяване на Халифата днес, Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му) не посочва докога ще продължи, нито пък добавя някакъв коментар в допълнение. Това е ясна индикация, че този Халифат ще продължи без каквото и да е прекъсване.

Думите на Обещания Месия (мир на душата му):

Обещаният Месия (мир на душата му) дава също така ясно да се разбере, че благодатта на Халифата, който ще бъде установен в мюсюлмански Умах след кончината на Светия Пророк на Исляма (Мир и благословиите на Аллах на душата му), е предопределена да продължи навеки.

Той казва:

„Той (Аллах) основава институцията Халифат за да не остане светът без благословията на пророчеството. Затова и онзи, който вярва, че Халифатът ще продължи само 30 години, пренебрегва напълно целта на неговото основаване.” (*Шахадатул Коран, стр. 58*)

„Аллах дава обет да установи системата на Халифата в религията след Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му) и да я разпространи до Деня на страшния съд. Също както по повелята на Мойсей е имало халифи и крале за дълъг период от време, така и Той ще направи същото и в Исляма и няма да позволи тази система да бъде заличена. (*Таблиц-е-Рисалат Том 3, стр. 60*)

Средния Период:

Цялата тази дискусия ясно показва, че обещаният в Светия Коран Халифат е постоянен благодат, който обаче зависи от правилната вяра и добрите дела. В края на първата ера на Халифата, поради упадъка и липсата на задължителните условия, тази благословия в известен смисъл бе оттеглена от хората. Историята на Исляма, обаче, продължава точно по начина, посочен в преданията на Светия Пророк. Тираничните правителства идваха и си отиваха; династични монархии и мюсюлмански империи се възцаряваха и залазваха.

Халифат Ахмадия:

Най-накрая дойде и времето на обещания ренесанс на Исляма. Второто духовно пришествие на Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му) бе в лицето на Хазрат Мирза Гулам Ахмад (Мир на душата му) от Кадиян. Той претендирал да бъде

Имам на епохата, Обещаният Махди и Очаквания Месия – Божии пророк, но изцяло подчинен на Пророка на Ислям – Мухаммад (Мир и благословиите на Аллах на душата му). През 1889 г. той основава Мюсюлмански Джамаат Ахмадия. Основната му задача и цел с която идва, е да възроди чистото учение на Исляма да възроди вярата в единствения Бог и да обедини човечеството под знамето на Светия Пророк на Исляма (Мир и благословиите на Аллах на душата му), който е последния посланик на Бог за целия човешкия род, носещ съвършено и вечно послание на всички времена.

След като успешно осъществява мисията си и основава живо общество от вярващи, през 1908 г. той почина. Преди кончината си пише известната си книга «Завещанието», в която категорично заявява, че за да изпълни мисията си, Всемогъщият Аллах, следвайки Своите традиции, ще покаже второто въплъщение на мощта Си. Това е явна отпратка към обета на Възвисяния Аллах в Светия Коран за даряване на обществото на истински вярващите с благословията на Халифата. Освен това, то изцяло отговаря на пророчеството на Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му), че Всемогъщият Аллах ще установи на ново Халифата в изпълнение на същото.

Тук има нещо много интересно. Обещаният Месия (мир на душата му) използва един определен израз *Qudrat-e-Thaniyyah*, т.е. второто превъплъщение на Бог - установяване на Халифат. Наистина, тази гледна точка е най-подходяща, както и това, че установяването на Халифата съгласно пророчеството всъщност се е случило за втори път в световната история.

След смъртта на Обещаният Месия (мир на душата му) , за негов първи наследник единодушно е избран Хазрат Маулана Нурудин (Аллах да е доволен от него). Той получава титлата Халифатул Масих и има задача да продължи мисията му. През 1914 г. за втори халиф е избран Хазрат Мирза Баширудин Махмуд Ахмад (Аллах да е доволен от него). След неговата кончина през 1965 г., Хазрат Мирза Насир Ахмад (Аллах да е го благослови) е избран за трети халиф. След неговата смърт през 1982 г., четвърти Халифатул Масих става Хазрат Мирза Тахир Ахмад (Аллах да го благослови). Пети халиф и настоящ върховен глава на Джамаата е Хазрат Мирза Масрур Ахмад (Нека Аллах му даде сила от Своята сила), избран през 2003 г.

Ето как с милостта на Аллах, институцията Халифат бе установена отново в изпълнение на пророчеството и на всички пророчества в Светия Коран и благословените притчи на Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му).

Халифат завинаги:

Хазрат Обещаният Месия (мир на душата му) е категоричен, че сегашното установяване на Халифата в изпълнение на пророчеството ще продължи до края на дните. Той казва:

„Идването му е добро, защото той е постоянен и няма да спре до Деня на страшния съд.“ (*„Завещанието“*, стр. 6-7)

„След моето оттегляне, Бог ще ви даде второто въплъщение на Своята власт (т.е. Халифат) , което ще остане с вас навеки.“ (*„Завещанието“*, стр. 10)

Освен това, всичките пет халифи на Обещаният Месия (мир на душата му) неведнъж казват, че тази благословия на Халифата е вечна и ще продължи до Деня на страшния съд.

Халифат-е-Рашида е възстановен

С благоволенieto на Аллах, ние знаем със сигурност и вярваме, и това е наше дълбоко убеждение, че този Халифат, установен в Джамаат Ахмадия, всъщност е втори етап от същия Халифат-е-Рашида, установен след кончината на Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му). Истина е, Халифат-е-Рашида е възроден и възстановен в наши дни. Той всъщност е продължение на обещания от Всемогъщия Аллах Халифат-е-Рашида на общността от вярващи при условие, че тяхната вяра е истинска и делата им са добри.

Никога не са липсвали хора, стремящи се към Халифат и правещи всичко по силите си за да го достигнат. Но всички техни надежди и усилия оставаха обвити в мъгла, а тази благословия бе дадена от Всемогъщия Аллах на това общество, което истински изпълни условията според Бог. Като такова, това е доказателство, че единствената общност, покрила критериите е не друга, а Мюсюлмански Джамаат Ахмадия.

В разказания от Хазрат Худаифа (Аллах да е доволен от него) Хадис, Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му) нарича Халифата, който ще бъде установен след неговата кончина, *Халифат-е-Рашида (Khilafat-e-Rashida)* и го описва като *‘ала минхаадж ин-нубувах* (по пътя на пророчеството). Много е важно да се отбележи, че в същия Хадис, след споменаването на повторното установяване на Халифата и след голям интервал, Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му) за втори път изрича същата дума *‘ала минхаадж-ин-нубувах*, която е друго име за *Халифат-е-Рашида*. Видно е, че този период на Халифата в Мюсюлмански Джамаат Ахмадия определено е продължение и възраждане на същия Халифат-е-Рашида.

Второ, Обещаният Месия (мир на душата му) обяснявайки, че системата на Халифата ще бъде установена след него, използва думата *Кудрат-е-Санях* - второто въплъщение на Бог. Задълбавайки понадълбоко, той изтъква примера на Хазрат Абу Бакр Сиддик (Аллах да е доволен от него), първият Халиф-е-Рашид на Светия Пророк (Мир и благословиите на Аллах на душата му), и казва:

„В този критичен час, Аллах направи Хазрат Абу Бакр Сиддик (Аллах да е доволен от него) непоколебим и чрез него още веднъж Той показа въплъщението на Своята Сила”. („Завещанието”, стр. 9)

От тази отправка към Хазрат Абу Бакр Сиддик (Аллах да е доволен от него) отвъд всяко съмнение става ясно, че сегашният Халифат в Мюсюлмански Джамаат Ахмадия повтаря Халифат-е-Рашида.

Какво е доказателството?

Сигурно доказателство за това, че именно Джамаат Ахмадия е благословен с истинския Халифат-е-Рашида, на практика е Светото писание на Аллах Възвишения. Всички блага на Халифат-е-Рашида, както е споменато в Светия Коран и Ахадита, се стичат върху този Джамаат като непрекъснат порой. Само за да ви дам представа за тях, ще спомена накратко три аспекта.

Историята на Общност Ахмадия свидетелства за факта, че под напътствието на всеизвестните персонификации на Неговото Второ Въплъщение, с милостта и благословията на Аллах, Общността е постигнала забележителна и прочута идентичност. Целият свят познава нейните усилия за пропагандирането на Исляма, в сферата на образованието и работата ѝ за човечеството. Общността разпространява красивите учения на Исляма като вангард на ценностите любов, мир, толерантност и зачитане на природните закони. Тя е уважавана за публикуването на Светия Коран и друга ислямска литература. Днес, с Божията милост, Общността е установена в 189 (сега 198) страни по целия свят, членовете ѝ наброяват десетки милиони и се увеличават с всеки изминал ден.

Не е ли това достатъчно доказателство, че именно Джамаат Ахмадия е благословена с консолидирането на вярата и нейния прогрес?

На второ място стои фактът, че в периоди на изпитание Божията помощ винаги е идвала за да спаси Общността. Например, Общността преминава през критични етапи в своята история през 1908-1914-1965-1982 и 2003 г. Днес, всеки един ахмадия е живото доказателство, че посредством Халифат-е-Ахмадия Бог превръща всеки страх в мир, и за това, че Той дава достойнство и стабилност на Ислямската религия. Възвишеният Аллах е причината слънцето на Халифата да продължава да грее над нас ден и нощ.

Трето, историята на Джамаата е изпъстрена с повтарящи се опити за неговото потискане. В близкото минало, през 1974 г., противниците ни се опитаха с всички сили да заличат Общността, но както винаги – те не успяха и бяха наказани. Тогавя през 1984 г. излезе една ужасно позорна заповед, насочена срещу Джамаата, с която неговите противници се опитаха всячески да спрат прогреса на Ахмадията. Какво обаче се случи?

Нашият Всемогъщ, Всевластен Бог направи на пух и прах, онези които най-безсрамно се опитваха да заличат Ахмадията. Къде е сега тиранинът, който каза, че

имайки безмерна власт, гарантира на ахмадиите, че ще свършат с просешка тояга в ръка? Къде е сега деспотът, който следвайки стъпките на фараона каза, че ще премахне тумора, наречен Ахмадият? Забележете, че нашият Бог заличи тези врагове на Исляма от лицето на земята. Единият висеше на бесилото, а тялото на другия бе отвято някъде в небесата, бидейки шепа прах, разпръсната в пустинята.

Този манифест и безупречна духовна система, с която светът бе удостоен под формата на Халифат-е-Ахмадия, не е обикновено чудо. Халифат Ахмадия успешно се появи като водеща сила за мюсюлманите, следваща заповедите на Светия Пророк на Исляма^(saw). Тя се бори за повсеместна вяра в Единството на Бог. Учи ни на Светия Коран и ни дава знание и мъдрост. Стреми се да направи хората от различни раси и етнически групи равни. Проповядва духовна реформация у хората, учи на взаимна любов и уважение. Преди всичко обаче, Халифат Ахмадия помага на хората да постигнат жива и любяща връзка с Бог.

Заклучителна част:

Наистина това е голям дар и благодат, който Всемогъщият Аллах ни е дал, да бъдем свидетели и да изживеем този златен период от втория етап на Халифат-е-Рашида. Имаме късмет да присъстваме на този исторически преход на Халифат-е-Рашида, който навлиза във второто си столетие. Сърцата ни се изпълват с вълнение, а цялото ни същество е изцяло подвластно на Всемогъщия Аллах и пълно с искрена благодарност и признателност. Един век, изпълнен с даровете на Аллах, отмина и влезнахме във второто столетие в радостно очакване на пълната победа, която чука на вратата. Цялото последно столетие на Халифат-е-Рашида Ахмадия, както и всяка една година от него, или може би е по-правилно да се каже всеки един ден от всяка една година, е свидетел как Всемогъщият Аллах неспирно ни дарява със Своята божествена благословия.

На милостта и милосърдието на Аллах дължим това да се греем под слънцето на Халифата. Най-откровено ви казвам, че думите не могат да уловят и изразят какъв голям късмет имаме да живеем и опитаем от тази благословена ера на Халифат-е-Рашида Ахмадия.

Време е ние истински да се подчиним на Аллах. Време да си припомним големия обет, който всеки един от нас даде на историческия 27-и май 2008 г., когато целият свят на Ахмадия се отзова на повика на своя обичан имам. Това е нещо, което се случва веднъж в живота!

Всички ние дадохме искрен обет; всички ние влезнахме в тържествено споразумение със стичащи се сълзи и туптящи сърца. Всяка една дума от този обет трябва да остане навеки отбелязана в нашите сърца и съзнание. Нека си спомняме за днешния ден и да се вгледаме в себе си.

Нека да бъдем пример за пълна вярност и преданост; за тотално подчинение и послушание; за направени жертви в името на каузата на Халифата. Нека не се отпускаме и не проявяваме слабост по какъвто и да е начин при изпълнението на задълженията си, за да може великият дар на Халифат-е-Рашида да продължи да бъде с нас и ние да останем предани на него до вечни векове. Нека Аллах ни помогне в това наше начинание. Амин.